

РЕШЕНИЕ

№ 12874

гр. София, 25.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 23.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **5470** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.27 от Закона за общинската собственост /ЗОС/.
Образувано е по жалба на М. Д. С. и Г. П. С., подадена чрез адв.С. Гергьовски – САК, срещу Заповед за отчуждаване на поземлен имот по реда на Глава III ЗОС № СОА24-РД40-10/01.03.2024г. на кмета на Столична община, с която на основание чл.25, ал.2 вр. чл.21, ал.1 и чл.25, ал.1 ЗОС е отчужден поземлен имот с проектен идентификатор 68134.4339.467 /застроен/ с площ от 15 кв.м, съгласно скица-проект за изменение на КККР, одобрени със Заповед № РД-18-51/15.07.2010г. на изпълнителния директор на АГКК, попадащ в улична регулация и в обхвата на обект: „ [улица]– имот с идентификатор 68134.4339.9954 на кръстовището с [улица]/по северозападния тротоар на [улица]/ и имот с идентификатор 68134.4339.445, сграда с идентификатор 68134.4339.445.3 при о.т.347 в южна посока към о.т.440“, район „О. купел“, [населено място], съгласно влязъл в сила ПУП на м.“кв.О. купел-актуализация“, одобрен с Решение № 111 по Протокол № 32/10.12.2001г. на СОС, Решение № 24 по Протокол № 36/15.04.2002г. на СОС за ЯФГ, предвиждащ изграждането на обект – публична общинска собственост.

Заповедта се оспорва в частта, с която е определено обезщетение на жалбоподателите в размер на 2740,65 лева като се счита, че този размер не отговаря на законовите изисквания, в която връзка е направено искане за изменение на оспорения акт в посочената част. Претендират се направените по производството разноски.

С протоколно определение от 20.06.2024г. е присъединена за съвместно разглеждане

жалбата на В. Г. С. срещу същата заповед, но в частта за определеното обезщетение за сграда /гараж/ с проектен идентификатор 68134.4339.466.3 с площ от 22 кв.м.

В съдебно заседание изложеното в жалбите и направеното с тях искане се поддържа чрез адв.Гергьовски, който моли да бъде постановено решение, с което да бъде изменена оспорената заповед досежно оценката на недвижимия имот. Моли на М. С. и Г. С. да бъдат присъдени направените по производството разноски, съобразно представен списък. По отношение на жалбата на В. С. счита, че липсата на безспорни обстоятелства, установени от вещото лице за това, че подобни аналози липсват, е обусловило делото да не бъде изяснено от фактическа страна в тази част.

Ответникът по оспорването, в писмен отговор по жалбата, представен с административната преписка, моли жалбите да бъдат отхвърлени като неоснователни. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбите са допустими – подадени са срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лица, които са негови адресати, в преклузивния 14-дневен срок, с оглед представените по преписката данни за съобщаване на акта /13 и 23 май 2024г./ и датата на подаване на жалбата – 27.05.2024г. и съответно 06.06.2024г.

Разгледани по същество, жалбата на М. Д. С. и Г. П. С. е основателна, а жалбата на В. Г. С. – неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващите и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган - кмета на Столична община, чиито правомощия произтичат от разпоредбата на чл.25, ал.2 ЗОС, съгласно която кметът на общината издава заповед за отчуждаване, в която се посочват основанията за отчуждаване, предназначението, видът, местонахождението, размерът и собственикът на имота, размерът на обезщетението, а при имотно обезщетение - вида, местонахождението, размера, начина на трайно ползване и стойността на имота, предоставян в обезщетение, както и размерът на паричното обезщетение за доплащане при разлика в стойностите на имотите, търговската банка, в която ще бъде внесено обезщетението по сметка на правоимащите лица и за началната дата, от която ще започне изплащането му.

Предвид това не е налице основание за обявяване нищожност на оспорената заповед.

В контекста на изложеното по-горе във връзка с правомощията на административния орган, доколкото посочените реквизити в ал.2 на чл.25 ЗОС присъстват в оспорената заповед съдът приема, че същата отговаря на изискването за форма на административния акт, регламентирано в чл.59 АПК, както и на специалните изисквания, посочени в цитираната по-горе разпоредба на ЗОС. За мотиви на акта следва да се възприемат и доказателствата за всички извършени в хода на административното производство процесуални действия, представляващи част от административната преписка - в случая наличието на ПУП, предвиждащ отчуждаване

на реална част от имота на жалбоподателите за изграждане на обект - публична общинска собственост, както и изготвената оценка за размера на обезщетението за отчуждаваната част от имота.

Имоти - собственост на физически или на юридически лица, могат да бъдат отчуждавани принудително за задоволяване на общински нужди, които не могат да бъдат задоволени по друг начин, въз основа на влязъл в сила подробен устройствен план, предвиждащ изграждането на обекти - публична общинска собственост, или на одобрен подробен устройствен план, предвиждащ изграждане на обекти от първостепенно значение - публична общинска собственост, за който има влязло в сила разпореждане за допускане на предварителното му изпълнение, както и в други случаи, определени със закон, след предварително и равностойно парично или имотно обезщетение. За изграждането и експлоатацията на тези обекти могат да се отчуждават имоти или части от тях, които се засягат непосредствено от предвиденото строителство или които стават негодни за застрояване или ползване съобразно устройствените, санитарно-хигиенните и противопожарните правила и нормативи и изискванията за сигурност и безопасност – чл.21, ал.1 и ал.2 ЗОС. Т.е. отчуждаването е последица от предвижданията на плана и оспореният акт е издаден единствено в изпълнение на влезлия в сила ПУП като е спазена процедурата, предвидена в Глава трета ЗОС.

Съгласно чл.25, ал.1 ЗОС кметът на общината публикува обявление в два централни и един местен ежедневник, с което уведомява собствениците на имотите за предстоящото отчуждаване и изпраща копие от него до кметовете на райони или кметства или до кметските наместници, на чиято територия се намират имотите или части от имотите - частна собственост, предмет на отчуждаване. Кметовете или кметските наместници поставят обявлението на определените места в сградата на общината, на района, на кметството или в населеното място, на чиято територия се намират имотите, предмет на отчуждаването. Обявлението се публикува и на интернет страницата на общината. В разпоредбата е разписано и задължителното съдържание на обявлението.

В процесния случай, с Договор за доброволна делба на недвижими имоти, вписан в Службата по вписванията по им.п.474965/474966, том XXXII, № 139, вх.рег.№ 96728, жалбоподателите М. Д. С. и Г. П. С. се легитимират като собственици на ½ ид.ч. от УПИ XII-445, кв.86А по плана на [населено място], м.“О. купел“.

С Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 170, том VII, рег.№ 17643, дело № 1262/2016г. жалбоподателят В. Г. С. се легитимира като собственик на гараж със застроена площ 18,70 кв.м, находящ се в [населено място], район „О. купел“, [улица], построен в УПИ XII-445, кв.86А по плана на [населено място], м.“О. купел“.

Действащият ПУП-ЗРКП на м.“О. купел-актуализация“ е одобрен с Решение № 111 по Протокол № 32 от 10.12.2001г. на СОС и Решение № 24 по Протокол № 36 от 15.04.2002г. на СОС за ЯФГ. Този план предвижда отчуждаването на реална част от съсобствения на първите двама жалбоподатели имот с площ от 15 кв.м, като собственици на останалата ½ ид.част, съгласно договора за доброволна делба, посочен по-горе, са Р. Д. Б. и С. Д. Б..

Кадастралната карта и кадастралните регистри за територията са одобрени със Заповед № РД-18-51/15.07.2010г. на изпълнителния директор на АГКК . Съгласно скица на поземления имот той е нанесен в одобрената КККР с идентификатор 68134.4339.445, а гаражът, предмет на отчуждаване с идентификатор

68134.4339.445.3.

Съгласно действащия ОУП на [населено място], приет с Решение № 697 от Протокол 51/19.11.2009г. на СОС и Решение № 960/16.12.2009г. на Министерския съвет, имот с проектен идентификатор 68134.4339.467 по скица -проект, представляващ реална част от имот с идентификатор 68134.4339.445, попада в устройствена зона „Тти“ (терени за транспортна инфраструктура- улици, пътища, летища), която е без параметри на застрояване.

Предходен на действащия ПУП е ЗРП за жк.О. купел“, одобрен със Заповед № 316 от 18.10.1991г. на председателя на Вр.ИК. Съгласно предходния ПУП имотът, предмет на отчуждаване (проектен КИ 68134.4339.467) попада в кв.78 и съставлява част от УПИ XII- 445,446. Този имот е с отреждане за нискоетажно жилищно застрояване.

Отчуждителното производство е започнало с възлагането от кмета на Столична община на лицензиран оценител – М. А. Р., изготвянето на оценка за определяне на размера на равностойното парично обезщетение по реда и при условията на чл.22, ал.5 и сл. ЗОС във вр. с § 1 ДР ЗОС за отчуждаваните имоти, с писмо изх.№ СОА23-ГР94-5262/05.10.2023г. Във връзка с възлагателното писмо от Агенцията по вписванията е изискано предоставянето на вписани сделки в релевантния период, които да бъдат преценени като относими аналози.

По делото е приета изготвената оценка от 02.01.2024г. като съгласно нея, е приложен сравнителният подход, при който се извежда стойност чрез сравнение на имота – предмет на оценката със сходни обекти, за които е налична надеждна финансова информация. Полученият среден размер е 365,42 лева за 1 кв.м, съответно размерът на дължимото обезщетение за 15 кв.м отчуждавана площ е 5481,30 лева. Пазарната стойност на ограда и дворна врата са определени по цени, обявени от фирми за търговия и услуги и възлиза на 1700 лева. Пазарната стойност на сграда-гараж със застроена площ от 22 кв.м е определена на 15 500 лева, като е съобразена общата експлоатационна годност на сградата и в изчисленията са заложили данни за средни цени на кв.м от издателство СЕК, сп. „Строителен обзор“, кн. 7-8, 2023г., еталон 16, категория „стандарт“ – „Монолитен гараж в двор“ – 419 лева за кв.м. Допълнително са отчетени разходи за строителен надзор, проектиране, такси и др.

След изготвяне на оценката от ответника е изготвено Обявление изх.№ СОА23-ВК08-730/12.01.2024г., в което са посочени подлежащите на отчуждаване имоти, съобразно предназначението им по влезлия в сила подробен устройствен план по чл.21, ал.1 ЗОС, основание за отчуждаването, вид, местонахождение, размер и собственици на всеки от имотите, които следва да бъдат отчуждени, размерът на дължимото обезщетение. Така посоченото съдържание на обявлението го определя като съответстващо на изискванията по чл.25, ал.1 ЗОС. Обявлението е поставено на информационното табло на столичната общинска администрация и на информационното табло в районната администрация, което е удостоверено с представените по делото констативни протоколи, публикувано е и в два национални и един местен ежедневник.

Въз основа на изготвената оценка от ответника е издадена оспорената в настоящото производство заповед, с която размерът на обезщетението за отчуждаваната сграда е определен на 15 500 лева – така, както е посочил оценителя в административното производство, а за отчуждаваната част от имота в размер на 15 кв.м е определено обезщетение в размер на 5481,30 лева, съответно за ½ идеална част, притежавана от първите двама жалбоподатели обезщетението е определено в размер на 2740,65 лева,

т.е. не е включено обезщетение за подобренията в имота, попадащи в обхвата на отчуждаваната част, определено от оценителя на 1700 лева. Мотивите за това са, че за тези подобрения не са представени строителни книжа, оградата е изпълнена преди 2015г. и не може да се ползва от облекчения режим, предвиден с изменението на ЗУТ след това, съответно липсата на представено разрешение за строеж я квалифицира като незаконен такъв, а незаконните строежи съгласно закона не подлежат на обезщетяване. По отношение на поставената дворна врата е посочено, че представлява поставяемо съоръжение, за което не са представени изискващите се документи.

С административната преписка е представено Разрешение за строеж № 143/07.09.1998г., издадено от главния архитект на Район „О. купел“-СО за два гаража в парцел XII-445,446, кв.78, а от жалбоподателя в хода на съдебното производство и протокол за строителна линия и ниво. Въз основа на тях съдът приема, че процесният строеж – гараж е законно изграден. С оглед обстоятелството, че строителните книжа са издадени през 1998г., а ПУП, предвиждащ отчуждаването е одобрен през 2001г., гаражът не представлява временен строеж по см. на чл.50, т.1, б.“д“ вр. чл.49 ЗУТ, вр. чл.22, ал.13 ЗОС.

За изясняване на спора от фактическа страна по делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, изготвено от вещото лице А. А., което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено. От заключението на вещото лице и обясненията, дадени от него в съдебно заседание се установява следното:

За определяне размера на дължимото парично обезщетение за имота по реда на чл.22 ЗОС вещото лице е изследвало и предназначението по предходния ПУП и всички налични по делото сделки, при съобразяване, че възлагането на оценката е с дата 05.10.2023г., т.е. сделки, сключени и вписани в Службата по вписванията в рамките на 12 месеца преди тази дата и по които поне едната от страните да е търговец и критериите, установени в ЗОС, а именно: местоположение - една и съща ценова зона-III-та ценова зона, съгласно зонирването одобрено с Решение № 2 от Протокол № 44/1998г. на СОС по ЗМДТ, в урбанизирана територия; предходно отреждане - урегулиран поземлен имот, с устройствени показатели за малкоетажно жилищно застрояване, което отговаря на устройствена зона Жм по действащия ОУП на [населено място], т.е. с максимална плътност 40%; установеният начин на трайно ползване: за нискоетажно жилищно застрояване; сравнимите аналози да са с еднакъв характер на застрояване, при които разликата в максималната плътност на застрояване е не повече от 5 % /§ 1, т.1, 2 и 3 ДР ЗОС/.

Стойността на земята, определена по сравнителния метод, вещото лице е определило на 412,40 лева за 1 кв.м или общо за отчуждаваната площ с 15 кв.м - 6186,05 лева, съответно за притежаваната от първите двама жалбоподатели 1/2 ид.част в размер на 3093,03 лева.

За да достигне до този извод вещото лице е анализирано всички представени по делото актове за вписани сделки - Служба по вписванията във връзка с писмо с вх.№ 06-00-424/08.11.2023г. е предоставила 3 бр. електронни справки /диск, приложен на л.26 по делото/ с информация за вписани сделки с поземлени имоти, за периода от 05.10.2022г. до 05.10.2023г., находящи се на територията на: м. кв. О. купел - актуализация; м. С.; м. бул. Ц. Б. III - 2 част; м. Л.; м. ж.к. Борово; м. ж.к. К. село - плавателен канал; м. П. - Б.; м. М. ливади - запад; м. М. ливади - изток; м. К. вада; м. В. ВЕЦ С..

В оценката, изготвена за нуждите на административното производство са използвани

6 акта, предмет на които са 7 бр. имоти. От анализа на използваните аналози в оценката на СО се установява, че същите по действащ ПУП и ОУП попадат в отреждане за малкоетажно жилищно застрояване и могат да бъдат използвани, тъй като сделките са сключени в едногодишния срок от възлагането на оценката, предмет на сделките са имоти, които попадат в трета ценова зона по ЗМДТ и една от страните е търговец.

В хода на съдебното производство беше представен от Столична община допълнително един акт - л.107 от делото, по който предмет на сделката е ПИ с идентификатор 68134.904.907 по КККР, който имот по действащия ПУП попада частично в уличната регулация и частично в кв.105, м.К. вада, неурегулиран поземлен имот без предназначение и засегнат в по-голямата си част от сервитут на инженерна инфраструктура, устройствена зона Жм с цена по сделката 62,50лв/кв.м. Тази сделка не може да бъде използвана предвид това като годен пазарен аналог, тъй като разпоредбата на чл.22, ал.5 ЗОС постановява, че размерът на равностойното парично обезщетение за имотите, предвидени за отчуждаване, се определя съобразно конкретното им предназначение, което са имали преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробния устройствен план по чл.21, ал.1 и въз основа на пазарните цени на имоти със сходни характеристики, намиращи се в близост до отчуждавания имот. В процесния случай отреждането за имота по предходен ПУП е за нискоетажно жилищно застрояване, съответно същият не е със сходни характеристики с предложения за сравнение.

Освен горните шест сделки, въз основа на направените проучвания експертът е установил още пет нотариални акта за сделки с имоти, които отговарят на критериите по ЗОС. Всички аналози са представени в нарочно изготвена таблица – неразделна част от заключението.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника, че при определяне на обезщетението за отчуждаваните 15 кв.м не би следвало да бъде взет предвид имота, обективиран в акт 93/24.02.2023г. тъй като не притежава еднакъв характер на застрояване с отчуждавания имот. Процесният акт представлява постановление за възлагане на недвижим имот по изп.д. № 20228510401269 и имотът, обективиран в него представлява празно дворно място, съставляващо по неодобрения кадастрален план на [населено място] имот с пл.№ 315, нанесен в к.л. № 570, съгласно одобрената кадастрална карта имот с идентификатор 68134.1007.192, който е част от УПИ, а последното попада в устройствена зона Жм, следователно сделката с него може да бъде използвана като пазарен аналог.

По отношение на подобренията, описани в оценката от административното производство, вещото лице посочва, че в частта от имота, предмет на отчуждаване има изградена прозирна метална ограда с две бетонови колони и порта, за която ограда няма строителни книжа. Според него оградата не попада в обхвата на чл.151 ЗУТ, т.е. не представлява строеж, за направата на който не се изисква разрешение за строеж. В съдебно заседание пояснява, че портата е преместваема, а част от оградата са две стоманобетонни колони. За такъв тип ограда посочва, че се изисква разрешение за строеж. Освен това оградата не съвпада със старите регулационни граници на имота по предходния ПУП, нито е изградена по границите на УПИ по действащия план,

съответно е незаконна и за нея не се следва обезщетение.

С оглед това и във връзка с разпоредбата на чл.22, ал.14 ЗОС съдът приема, че правилно административният орган не е определил обезщетение за тези подобрения.

По отношение на процесната сграда – гараж, за определяне размера на равностойното парично обезщетение вещото лице е използвало метода на вещната стойност, при прилагането на който е получило стойност в размер на 15 500 лева – толкова, колкото е определил и административният орган. Площта на гаража е определена от административния орган на 22 кв.м, съгласно скица-проект за изменение на КККР, в съответствие с отразеното в одобрената КК, където сградата е нанесена с проектен идентификатор 68134.4339.466.3 с площ 22 кв.м. по документи за собственост и разрешение за строеж и с предназначение гараж, макар гаражът да е предвиден по проект /заглавна страница на проекта е представена от жалбоподателя/ със застроена площ от 18,70 кв.м като тази площ е посочена и в представения от него нотариален акт.

Използваният метод на вещната стойност (разходен метод) се базира на разходите, които биха се направили за изграждане на такъв обект към датата на оценката, като се отчита състоянието му в момента. При метода на вещната стойност (или метод на възстановителната стойност) се остойностяват сградите, чрез определяне на необходимо присъщите разходи за тяхното създаване, подмяна или пряко пазарно придобиване към момента на извършване на оценката, редуцирани със съответната степен на овехтяване и луксозност, с цел адекватното съпоставяне на горепосочените разходи с вида, състоянието, характера и качествата на разглеждания обект. Вещева пазарна стойност на ново застрояване се определя на база сравнение с предварително анализирани пазарни еталони за строителство на подобни по предназначение и материално съдържание обекти от проучени източници на информация през последните шест месеца и ориентирани като единична стойност за разгъната застроена площ, определена в съответствие с регулациите и дефинициите на БДС 163-86 и § 5 ДР ЗУТ. Обезценяването поради овехтяване се определя от съотношението между остатъчната и обща експлоатационна годност на активите и се изразява като процент от производствената им стойност.

Изрично в съдебно заседание вещото лице посочва, че е извършило оценка на сградата по този метод, тъй като във вписаните сделки не е установило сделка, която може да послужи като пазарен аналог. За да бъде годин аналог сделката, съобразно посоченото в чл.22 ЗОС и § 1, т.2 и 3 ЗОС, следва освен да е вписана в периода от 12 месеца преди датата на възлагателното писмо, да е сключена между физически и/или юридически лица, по които поне една от страните е търговец и да се касае за същия по вид и предназначение строеж. Липсата на доказателства за сключени и вписани сделки, отговарящи на тези изисквания не води до непълнота на доказателствата, съответно до неизясняване на спора от фактическа страна, а до прилагане при оценката на метода на вещната стойност. Именно за определяне на стойността на сградата са необходими специални знания, а не за установяване на пазарни аналози, с което право разполага и жалбоподателят, с оглед доказване на

претенцията си и в съответствие с разпределената му от съда доказателствена тежест.

На последно място съдът намира за необходимо да посочи отново, че законът изрично е поставил като условие към сделките, които се използват като пазарни аналози, те да бъдат вписани в Службата по вписванията, т.е. отправна точка за определяне на размера на обезщетението е наличието на реална цена – такава, на която е изповядана сделката. В този смисъл за пазарни цени не могат да бъдат приети офертните цени – това са цени, на които се предлага за продажба определен обект, но не представляват доказателство за реално сключена сделка.

В контекста на изложеното съдът приема, че не са налице допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. Неправилно, предвид изискването на чл.21, ал.1 ЗОС, е приложен материалният закон по отношение определяне обезщетението за отчуждаваните 15 кв.м от имота, съсобствен между М. Д. С. и Г. П. С., от една страна и Р. Д. Б. и С. Д. Б. от друга страна, тъй като законът изисква отчуждаването да се извърши след предварително и равностойно парично обезщетение. Получената разлика в размера на обезщетението, определен от административния орган и това, установено в хода на съдебното производство посредством приетото експертно заключение сочи, че не е спазено това материалноправно изискване, което налага оспорената заповед да бъде изменена в посочената част. Неоснователна се явява жалбата на В. Г. С., тъй като определеният размер на паричното обезщетение от административния орган съответства на установеното от съда.

С оглед този резултат на жалбоподателите М. Д. С. и Г. П. С. се следват разноските по производството, които са доказани в общ размер на 1058,80 лева, от които 20 лева за заплатена държавна такса, 350 лева за заплатен депозит за възнаграждение на вещото лице и 688,80 лева за заплатено адвокатско възнаграждение. На жалбоподателя В. Г. С. разноски не се следват. Същият, с оглед изхода от оспорването му, следва да бъде осъден да заплати на Столична община сумата в размер на 100 лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение, определено в минимален размер съгласно чл.24 НЗПП, вр. чл.37 ЗПП, вр. чл.143, ал.3 АПК, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 и ал.3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ по жалбата на М. Д. С. и Г. П. С. Заповед за отчуждаване на поземлен имот по реда на Глава III ЗОС № СОА24-РД40-10/01.03.2024г. на кмета на Столична община в частта на определеното им обезщетение като увеличава същото от 2740,65 лева на 3093,03 лева.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Г. С. срещу Заповед за отчуждаване на поземлен имот по реда на Глава III ЗОС № СОА24-РД40-10/01.03.2024г. на кмета на Столична община, оспорена в частта на определеното обезщетение за

отчуждаваната сграда с проектен идентификатор 68134.4339.466.3 с площ от 22 кв.м.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на М. Д. С. и Г. П. С. сумата в размер на 1058,80 лева, представляваща разноси по производството.

ОСЪЖДА В. Г. С., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община сумата в размер на 100 лева, представляваща разноси по производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: